

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

B. Annæ Christi Servatoris Nostri Aviae Maternæ

Cuperus, Laurentius

Antverpiae, 1591

Quod Maria non tantum libera voluntate virgo permanserit, sed etiam
virginitatem vouerit & quando. Capvt VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45194

pulo suo cōmendauit. Hęc confirmat S. Ambro-
sius dicens: Non utiq; Christus faciebat diuor-
tiū, non Maria relinquebat virū suū: nunquid à
viro eam abduxit? Hęc ille. Non enim verisimi-
le est Iosephum virū tam iustum relicturū fuisse
coniugē suam si adhuc viuis tunc fuisset, ma-
ximè in illis extremis calamitatibus, quæ etiam
alienissimos ad commiserationem excitare so-
let. Imò vt annotat Epiphanius post Iesum à Io-
seph & Maria duodennē in tēplo inuentū, nihil
amplius in sacris literis de Iosepho Mariæ coniu-
ge legitur: ex quibus paulo post mortuus esse
non malè colligitur. Iam nunc de virginitate
Mariæ loquamur.

*Quod Maria non tantum libera volun-
tate virgo permanserit, sed etiam vir-
ginitatem vouerit & quando.*

CAPVT VII.

Postquam Heluidius hæreticus Auxentij
Ariani discipulus, qui assererat beatissimā
Dei genitricē post Christi natiuitatē à vi-
ro suo Ioseph cognitā esse, eiq; peperisse mares
quatuor, & fœminas duas, D. Hieronymi coæui
sui stilo confossus est, nemo apertè perpetuam
virginitatem Mariæ negare fuit ausus: sed vtrū
eam vouerit, vel libera solum voluntate virgo
permanserit, aut si vouerit, quando tandem id
factum sit? quoniam nostræ ætatis hæretici dis-
putant dum vota monastica damnant: ordo po-
stulat

*Contra
Helui diū
Ioan. 19.
Lib. de In-
stitutione
virgi. ca.
7. & epi-
stola. 79.*

*Votum
quid.*

*Deuse-
nim non
irride-
tur ut
scripsi
est Ga. 6*

*Votum
duplex*

stulat ut de voto primū aliquid differamus, dein
de q̄ voverit perpetuā Maria virginitatem, &
quādo votū hoc Deo nūcuparit hoc capite demō
strabimus. Votū est spōsio qua quis ex deliberata
voluntate & proposito eiusdē p̄mittit Deo ali-
quod melius bonū, seu excellentē virtutē super-
erogationis, ad quā necessariō prius non erat ob-
strictus, sed in sua erat libera potestate, sine amis-
sione aeternae salutis, eandē facere aut nō facere.
Et quoniā votū Deo fit, idcirco post fidē datā di-
vine maiestati religiosē seruādū & cōplendū est;
atq; ita maioris & pōderis & meriti apud Deū fit
promissio. Votorū huiusmodi duo sunt genera,
quēdā enim sunt tēporaria, quēdā perpetua. Tē-
poraria sunt ut peregrinationes religionis ergō,
ieiunia, eleemosynae, cilicia, & opera eiusmodi
pœnalia pro certo tempore. Atq; hæc & similia
quādo inutilia vel noxia esse incipiūt, tolli pos-
sūt vel in alia laudabilia opera cōmutari, nō qui-
pē priuata voluntate, sed publica præsidiū aucto-
ritate, quoniā in omni voto ius superioris sem-
per excipitur. Ad hęc votū quādoq; fit sola p̄mis-
sione cogitata & animo tantū cōcepta, q̄ dicitur
votū simplex, nonnunquā votū fit cū testificatio-
ne in præsentiā aliorū, & proprii oris p̄nunciatio-
ne ad quādā confirmationē voti, sed neutrū eius-
modi votū adhuc nominatur solēne: & si quis vo-
tū virginitatis sic emiseric, impedit matrimoniū
cōtrahendū, sed nō dirimit cōtractū, neq; potest
petere debitū cōiugale quisquis talivoto astringi-
tur

tur sine dispensatione seu relaxatione apostolica. Solenne autē votū fit siue obediētię siue pauper-
tatis siue castitatis duobus modis: nēpe per sacri
Ordinis susceptionē, vel per professionē monasti-
cā in regula à sede Apostolica approbata, & dici-
tur solēnevotū, quia in simplici voto est sola pro-
missio, sed in solēni voto est promissio & datio
seu oblatio; propterea solēnevotū virginittatis im-
pedit matrimoniū contrahēdū & dirimit cōtra-
ctū. Et quanquā Canones, seu dogmatica Theolo-
gia, doceant in omnivoto ius superioris semper
excipi: tamē, vt docet B. Tho. Aqui. virginittatis
votū solenne per sacri Ordinis Sacerdotalis sus-
ceptionem emissum, & vota monastica neq; per
mutationis variationē neq; relaxationis gratiam
per vlllos, quantūcūq; sint S. Catholice Ecclesie
p̄fectos admittunt. Propterea mirū nō erat per-
turbatā fuisse virginē Mariā, & timuisse quādo
audiuit ab Archangelo quod esset conceptura
& paritura filium: Quomodo, inquit, fiet istud
quoniā virū nō cognosco: hoc est, quia voui me
virū non cogniturū? Quęstio igitur est: Vtrum
perpetuam virginittatē ipsa vouerit, & quando de-
mū? vel an sola libera voluntate sua nullo obli-
gata voto perpetuā virginittatē Maria Dei geni-
trix seruauerit? Sed vt hęc inuestigemus prius
videndum est, quid de voto puellę antequā fue-
rit desponsata, vel postea quā viro data est, lex di-
uina fanciuerit: Mulier, ait Deus per Moſen, si
quidpiā vouerit & se cōstrinxerit iuramēto quę
est in domo patris sui, & in etate adhuc puellari;

22. q. 88.

Luca. 1.

Num. 30

si cognouerit pater votum quod pollicita est & iuramentū quo obligauit animā suā, & tacuerit, voti rea erit, quidquid iurauit & pollicita est, opere cōplebit. Si autē statim vt audierit cōtradixerit pater, & vota & iuramenta irrita erunt, nec obnoxia tenebitur sponsioni, eò quòd contradixerit pater. Si autē maritū habuerit, & vuerit aliquid, & semel de ore eius egrediēs verbum animā eius obligauerit iuramento, quo die audierit vir & non contradixerit, voti rea erit, reddetq; quodcunq; promiserit. Sin autem audiens statim contradixerit, & irritas fecerit pollicitationes eius, verbaq; quibus obligauerit animam suā, propitius erit ei Dñs. Ex hisce verbis docti aliquot viri aiūt Mariā apud parentes suos Ioachim & Annā (qui maximā de filiae suae sanctitate expectationē conceperant) in aetate puelari virginitatis votum Deo fecisse, nec à parentibus contradictū esse. Fuit tamen de Mariæ voto, estq; etiammum aliorum sententia, beatissimā Virginem postquā est desponsata votum virginitatis, quod iamdiu animo conceperat, sponso suo Ioseph assentiente, verbis expressisse. Per facile enim erat persaudere hoc homini iusto & castissimo virgini, sicut Iosephi virginitatem in precedentibus ostendimus. Et in hac sententia est D. Thomas Aquinas. Sed vt vera loquar, ad ostendendā Mariæ virginitatē perpetuam, apertus S. scripturæ locus nobis deest, sed testimonium habemus totius S. Ecclesiæ Catholicæ. Iam

*Tertia
parte qu.
28. ar. 4.*

vt

vt inquit B. Augustinus, Quod vniuersa tenet Ecclesia, nec Concilijs est institutum, sed semper retentum est, non nisi Apostolica auctoritate traditum rectissime creditur. Quod igitur Orientalis, quod Occidentalis semper praedicauit Ecclesia, in dubium nunc reuocare summæ dementiæ esset. Ceterum ne prorsus absque diuinæ testimonio scripturæ perpetuam virginitatem voto nuncupatam Deo à beatissima Virgine, docere & tenere videamur, B. Augustinū denuo audiamus, vbi dicit hæc quæ sequuntur verba: Ipsa quoque virginitas eius gratior & acceptior, quia non eam conceptus Christus viro violaturo, quam conseruaret ipse præripuit, sed priusquam conciperetur, iam Deo dicatam, de qua nasceretur elegit. Hoc indicant verba, quæ sibi foetum annuncianti Angelo Maria reddit, Quomodo fiet istud quoniam virum non cognosco? Quod profectò non diceret nisi Deo ante virginitatem vouisset. Sed quia hoc adhuc Israelitarum mores recusabant, desponsata est viro iusto non violenter ablaturo, sed potius contra violentos custodituro, quod illa iam vouerat. Hæc Augustinus. Verba igitur Mariæ: Virum non cognosco, quibus excipit & excusat se contra Angelum de sui corporis integritate non sic accipienda sunt vt de præsentī tempore dumtaxat intelligantur dicta, sed non cognosco. i. nunquam cognoscam propter emissum votū perpetuæ virginitatis enim, nunquā licebit mi-

H

hi

De Baptismo contra Donatist.
li. 4. c. 24.

Libr. de sancta virginitate
cap. 2.
Luc. 1. ca.

*Homilia
4. sup. euā
ge. Missus*

*Homilia
in Luca 1.
cap. super
Missus.*

Isai 7.

hi viro commisceri. Nisi enim sic intelligas, verba Mariæ non haberent iustam excusationem apud angelū, sed essent mera elusio qua angelū risisse videretur quod impiū est cogitare de Maria. Iustissima ergo & grauissima erat eius excusatio seu exceptio, dū dicit, quomodo fiet istud vt perpetua maneam virgo & tamē in vtero cōcipiam filium. Necesse est ergo vt intelligamus eam vouisse perpetuā virginitatem. Hunc quoque esse verum & germanum Mariæ verborum sensum sanctus Bernardus etiam testatur: Non dubitat, inquit, de facto, sed modum requirit & ordinem. Nec enim querit, an fiet istud, sed quomodo. Quasi dicat, quom sciat Dominus meus testis conscientiae meae, votum esse ancillae suae non cognoscere virum, qua lege, quo ordine placebit ei vt fiat istud? Si oportuerit me frangere votum vt pariam talem filium, & gaudeo de filio, & dolco de proposito. Fiat tamen voluntas eius. Hæc Bernardus. Et venerabilis Beda Mariæ verba eodem modo exponens: Quomodo inquit Maria fieri potest vt concipiam pariamque filium, quæ in castimonia virginitatis vitā coniungere disposui? Non autem quasi incredula verbis Angeli, quomodo hæc impleri valeant, requirit: sed certa, quia oporteret impleri, quod & tunc ab Angelo audiebat, & prius a propheta dictum legerat, sed quo id ordine implendum sit, interrogat: quia videlicet propheta qui hoc futurum prædixit, quomodo fieret, non

non dixit, sed Angelo dicendum reseruauit. Hæc Beda. Addam & Græcis nobilissimum theologum Grægorium Nyssenum eadem constanter affirmantem, cum ait: Si Maria liberorum causa ducta fuisset à Ioseph, quomodo se parituram Angelo prænuncianti, rem nouam & alienam audire præ se tulisset, cum ipsa quoque sese astringisset naturæ legi seu coniugio, ut aliquando mater esset? Verum quia carnem Deo consecratam, tanquam sanctum aliquod oblatum munus, oportebat intactam integramque præstare: idcirco, licet, inquit, Angelus sis, licet de cœlo venias, licet, id quod ostendis naturam superet humanam, tamen me virum cognoscere nefas est, & quomodo ergo sine viro mater ero? Ioseph enim sponsum noui, sed virum non cognosco. Hæc ille, cui cæteri quoque Græcorum qui hac deretractant suffragantur. Ceterum libelli huius manualis angustia non fert, ut omnes omnium orthodoxorum tam Græcorum quam Latinorum patrum Ecclesiæ de hoc scripturæ loco expositiones huc comportent. Quando tamen hæc virginitatis perpetuæ professionem, aut sua libera sola voluntate, aut parentum voto sibi præscriptam suscepit, ex euangelio, ut diximus, perspicuum non est, ideoque ex ipso euangelio sanctos Patres intellexisse ipsam voto perpetuæ Virginitatis obstrictam demonstrasse sat est. Aut si curiosius nouisse tempus facti huius voti iuuat, huiusce Enchridij caput tertium

*In oratione
de Christi
Natiuitate apud
L. Suriū
Tom. 7.*

Luc. 1.

Reg. 1.

relegito, ubi Angelus annunciat parētibushuius
perpetuæ Virginis natiuitatē, nepe q̄ virū nūn
quā cognosceret, Quid mirum si hoc accepto
nūcio Ioachim & Anna hāc suā prole Deo voue
rint? quādo & Anna Samuelis mater precata
sit hāc sequentia verba: Dñe exercituū, si respi
ciēs videris afflictionem famulæ tuę, dederisque
ancillæ tuæ sexum virilem, dabo eum Domino
omnibus diebus vitæ eius. Sanē vt Anna Sa
muelis vouit, & post votum est exaudita, Do
mino votum approbante, à veritatis via non
aberrauerit qui Mariæ parentes hoc idem fecis
se credant. Quam quoque sententiam sequi
tur Diuus Hieronymus, vel quisquis autor est
libelli, De Natiuitate sanctæ Mariæ, cuius
verba sequenti capite recitabo. Nunc reli
qua prosequamur.

*De hoc nomine Maria, eiusq̄ Natiuitate
& Presentatione in Templo.*

CAPVT VIII.

*Libri huius
cap. 15.*

Diximus supra de beatæ Annæ parentibus
eiusq̄ coniugio; nunc quāto tandem
hanc Deus fecit keta prole parentem, &
filia eius quod sit inditum nomen; quomodo
que hęc primogenita tres annos nata in tem
plo sit Domino oblata, dicam. Anno igitur æta
tis mundi ter millesimo nongentesimo sexage
simo secundo (secundum Massæi supputationē)
ab vrbe Roma condita septingentesimo trige
simo